

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 120/2026-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného KALLAN Legal s.r.o., Súmravná 25, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2TdoVS/11/2025 zo 16. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd označeným uznesením najvyššieho súdu, ktorým zamietol sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniam najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 32/2025 a 5 Tostš 7/2025 z 2. októbra 2025, ktorými bolo rozhodnuté o nevyklúčení sudcov najvyššieho súdu JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Pera Štifa z vykonávania úkonov v trestnej veci sťažovateľa vedenej na Špecializovanom trestnom súde (ďalej len „ŠTS“) pod sp. zn. 5T/5/2025 a na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tost/32/2025. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že 13. augusta 2025 samosudkyňa ŠTS v sťažovateľovej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5T/5/2025 prijala obžalobu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podanú na sťažovateľa, proti čomu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola predložená na rozhodnutie najvyššiemu súdu a napadla senátu 5T.

3. Sťažovateľ 1. septembra 2025 požiadal najvyšší súd o oznámenie zloženia senátu, ktorý mal o už uvedenej sťažnosti konať a rozhodovať. Toho istého dňa oznámil vo veci (sp. zn. 5 Tost 32/2025) vlastnú zaujatosť sudca JUDr. Peter Štif. Podstata dôvodov vylúčenia sudcu JUDr. Petra Štifa

(ktoré sa rovnako uplatňovali aj vo vzťahu k JUDr. Jurajovi Klimentovi) spočívala v skutočnosti, že obaja sudcovia sa v reakcii na verejnú kritiku ich protiústavnej rozhodovacej činnosti zo strany sťažovateľovho obhajcu obrátili na európske orgány a inštitúcie, pred ktorými hrubo osočili osobu sťažovateľovho obhajcu a porušili jeho prezumpciu nevinoty, o čom následne aj verejne informovali širokú verejnosť.

4. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Ndt/15/2025 z 3. septembra 2025 rozhodol, že JUDr. Peter Štíft nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost 32/2025.

5. Sťažovateľovi bolo najvyšším súdom odpovedané na jeho žiadosť z 1. septembra 2025 tak, že zloženie senátu 5T konajúceho o jeho sťažnosti proti uzneseniu samosudkyne ŠTS o prijatí obžaloby má byť JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

6. Sťažovateľ 4. septembra 2025 podal najvyššiemu súdu námietku zaujatosti proti sudcom JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Štíftovi z dôvodu existencie objektívnej pochybnosti o ich nezaujatosti pre ich pomer k osobe jeho obhajcu Davida Lindtnera obsahovo založenú na rovnakých skutočnostiach, z ktorých vyvodzoval vlastnú zaujatosť aj sudca JUDr. Peter Štíft v rámci vlastného oznámenia zaujatosti a na podklade ktorých nebol z konania vylúčený uznesením sp. zn. 1Ndt/15/2025 z 3. septembra 2025, o ktorého existencii nemal sťažovateľ v tom čase vedomosť.

7. Dňa 8. septembra 2025 z dôvodu existencie jeho pomeru k obhajcovi Davidovi Lindtnerovi oznámil v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tost 32/2025 vlastnú zaujatosť aj sudca JUDr. Juraj Kliment, k čomu sa vyjadril sťažovateľ, upozorňujúc, že obhajoba podala proti menovanému sudcovi námietku zaujatosti, ktorú obsahovo založila na identických skutočnostiach, z ktorých vo veci vyvodzoval vlastnú zaujatosť aj JUDr. Juraj Kliment.

8. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 3Ndt/16/2025 z 24. septembra 2025 rozhodol o oznámenej zaujatosti sudcu JUDr. Juraja Klimenta tak, že ho nevyлúčil z vykonávania úkonov trestného konania v sťažovateľovej trestnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost 32/2025.

9. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 5 Tost 32/2025 z 2. októbra 2025 na podklade sťažovateľovej námietky zaujatosti zo 4. septembra 2025 rozhodol, že sudcovia JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania a rozhodovania o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu samosudkyne ŠTS vydanému v konaní pod sp. zn. 5T/5/2025, ktorým prijala obžalobu prokurátora.

10. V rovnaký deň najvyšší súd vydal (obsahovo takmer identické) uznesenie aj v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tostš 7/2025, ktorým rozhodol, že obaja menovaní sudcovia nie sú vylúčení z rozhodovania o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu samosudkyne ŠTS, ktorým zamietla jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu.

11. Proti obom uzneseniam najvyššieho súdu podal sťažovateľ sťažnosti. Konanie o týchto sťažnostiach bolo pred najvyšším súdom vedené pod sp. zn. 2TdoVS/11/2025 a sp. zn. 2TdoVS/12/2025. V rámci týchto konaní sťažovateľ podal námietku zaujatosti proti sudcom JUDr. Petrovi Kaňovi, JUDr. Patrikovi Príbelskému, PhD., a JUDr. Emilovi Klemaničovi, ktorú odôvodnil pomerom namietaných sudcov k veci, ktorý vyplýval zo skutočnosti, že namietaní sudcovia už raz konali a rozhodli o identických skutočnostiach, na podklade ktorých sa sťažovateľ

v označených sťažnostných konaniach domáhal vylúčenia sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štifa z konaní vedených pod sp. zn. 5 Tost 32/2025 a 5 Tostš 7/2025. O predmetnej námietke zaujatosti bolo rozhodnuté 30. októbra 2025 uzneseniami sp. zn. 2 TdoVS 11/2025 a 2 TdoVS 12/2025 tak, že sudcovia najvyššieho súdu JUDr. Patrik Príbelský, PhD., JUDr. Emil Klemanič a JUDr. Peter Kaňa nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania, proti predmetnému rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 TdoVS 12/2025 z 9. decembra 2025 tak, že napadnuté uznesenia najvyššieho súdu zrušil, pričom konštatoval, že k vylúčeniu JUDr. Patrika Príbelského, PhD., JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Petra Kaňa následne došlo *ex lege*.

12. V nadväznosti na uvedené vydal najvyšší súd uznesenie sp. zn. 2TdoVS/11/2025 zo 16. decembra 2025 (napadnuté uznesenie), ktorým sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniam najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 32/2025 a 5 Tostš 7/2025 z 2. októbra 2025 zamietol, t. j. sudcov JUDr. Petra Štifa a JUDr. Juraja Klimenta nevyvlúčil z vykonávania úkonov trestného konania vo väzobnej trestnej veci sťažovateľa.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Právny záver najvyššieho súdu považuje sťažovateľ za nesprávny a rozporuplný v kontexte skoršej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, ako aj z hľadiska postoja námietkovo dotknutých sudcov k otázke vlastnej zaujatosti, čo nenašlo v rozhodnutí o podanej sťažnosti adekvátny odraz. V dôsledku vydania napadnutého uznesenia môžu naďalej rozhodovať v trestnej veci sťažovateľa sudcovia, ktorých považuje za zaujatých, resp. zo zákonných dôvodov vylúčených z vykonávania úkonov trestného konania. Vzhľadom na v nasledujúcej časti špecifikovaný dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti ústavný súd štruktúrovaný obsah argumentácie sťažovateľa bližšie nerozoberá.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

15. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde nemusel dožiadaním dotknutého orgánu verejnej moci osvedčovať sťažovateľom tvrdené skutočnosti o prebiehajúcom konaní.

16. Jednou zo zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti je aj podmienka pripojenia napadnutého rozhodnutia, ktorá vyplýva z § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv. Prílohou sťažnosti je len uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 32/2025 z 2. októbra 2025, o ktorého zákonnosti malo byť napadnutým uznesením najvyššieho súdu rozhodnuté. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci sťažovateľa dôvod na jeho materiálne vedenie, ktorého prostriedkami by ústavný súd sťažovateľa vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti. Vo veci sťažovateľa ani nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže na to v konaní pred ústavným súdom slúži povinné zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom. Jedným z bazálnych predpokladov povinného právneho zastúpenia je okrem iného doručovanie kvalifikovaných ústavných sťažností spĺňajúcich všetky zákonom predpísané náležitosti. Nepripojením napadnutého rozhodnutia, teda podmienky predpokladanej § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde, tak ústavný súd nemal možnosť skúmať, či ústavná sťažnosť bola podaná včas (§ 124 zákona o ústavnom súde), ani verifikovať tvrdenia, ktoré boli v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu uvedené, a to aj z pohľadu vyhodnotenia splnenia podmienky subsidiarity právomoci ústavného súdu a iných hľadísk aktuálnych už v štádiu predbežného prerokovania návrhu vrátane obsahových parametrov.

17. Ústavný súd zdôrazňuje, že nedostatok zákonom predpísanej náležitosti, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, keďže zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 upravuje možnosť vyzvať na odstránenie nedostatkov sťažnosti, neukladá však ústavnému súdu povinnosť tak učiniť. To platí predovšetkým v situácii, v ktorej je sťažovateľ právne zastúpený a už v minulosti sa opakovane obrátil na ústavný súd, čomu zodpovedá aktuálna rozhodovacia činnosť ústavného súdu týkajúca sa práve dotknutého trestného konania.

18. Vzhľadom na nesplnenie zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá (totožne sp. zn. IV. ÚS 23/2026, IV. ÚS 610/2025, II. ÚS 302/2025, III. ÚS 699/2022, III. ÚS 210/2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu